

4. Med smak jag röken min utblås', Och ser
hur hastigt den förgås. Så snart försvinner också
jag; Ej långt till blir min sista dag.
5. Min pipa smaklig för min mun, Hon wa-
rar blott en liten stund. Hon flocknar, ger mig ej
mer smak. Mitt lif är lift en pip' tobak.
6. När pipan min hon gammal blir Jag hen-
ne mörk och svartnad ser. Och, när jag räknar
många år, Min ungdoms-sågring och förgår.
7. När jag min pipa rökat har; Så blir ej
mer än askan kvar. I gräshen blir jag lifadan;
Jag blir ju aska, mull och sand.
7. Min pipa slinter ur min hand, Hon faller
mot en sten i sand: Och pipan sprang, hon tål ej
stort; Så snart det och med mig är gjort.
9. Jag, lif min pipa är i allt, Förgänglighet
och döds-gewalt. Jag berför ödmjuk vara skall, Till
jag som pipan gör mitt fall.

GS 1139

Trenne nya och wackra

Wisor.

Den Första:

Färdwål Sophie, wi se hwarandra åter, ic.

Den Andra:

Spartanstan.

Hwarför blickar dagens stjerna, ic.

Den Tredje:

Tobakspipan och jag.

Swad häls, som jag i werlden ser, ic.

Under dessa stunder
Sammant som i sådant
Mitt hjerta har varit
Sitt hjerta omhet blott
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela

Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela

Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela

Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela

Spartan

Den första

Den första:

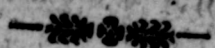
Farväl Sophie, vi se hvarandra åter
Fast aldrig, aldrig mera här,
Men i en werld, der aldrig ögat gråter,
Der aldrig hjertat hatar, blott förlåter.
O! låt mig hoppas att få se dig der.

Der i den lugna, säkra, sista hamnen,
Dit alla lifwets seglare gå in,
Der skall med Willa, tryckt i kalla samnen
Med ljudet af de wälbekanta namnen
Af far och mor, Sophie blif åter min.

Farväl Sophie, war god emot vår Willa,
Glöm gerna mig, men aldrig henne glöm:
Straffa ej den menlösa, den lilla
För fadrens skull, som kanske gjorde illa;
Hon är vår flydda sällhets söna dröm.

Farväl Sophie, jag tyft och tåligt tömmer
Den bittra kalk, som du har fyllt åt mig.
Jag älskar dig, du hatar, men jag glömmar
Och ewigt rättwis god är Gud, som dömer
En dag, Sophie, emellan dig och mig.

Farväl Sophie, jag dessa rader tecknar
Med barrande och öfvergiftwen hand;
Min styrka mattas och mitt hjerta wicknar,
Jag fryser, brinner, kallnar, rodnar, bleknar;
Farväl Sophie, nu slits vårt sista band.

Senare som i sådant
Sammant som i sådant
Mitt hjerta har varit
Sitt hjerta omhet blott
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela

Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela

Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela

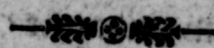
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela

Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela
Så som glott hans hela

Säger nu hans ögonkast,
Nu kom hennes lifskraft åter,
Och hon reste sig med hast.

Nu Gubinna bomen fälle,
Ropte hon med synbar fröjd;
Fader återtag ditt wälske,
Och war med din dotter nöjd;
Men min kärlek att förneka,
Aldrig står i menlig makt,
Kan du än, o fader tweka,
Nu förstår du hwad jag sagt.

Affskedet mig ej försträcker,
Ty min kärlek stärker mig;
Mod, min far, jag dig blott wäcker,
Ur den dröm, som plågat dig.

Den tredje:

Tobakspipan och jag.

Hwad häls, som jag i werlden ser, Mig alltid nå-
gon låra ger. Ja till och med en pip' tobak Kan
lära mig en nyttig sak.

2. Min pipa, som mig röken ger, Hon är af
bara stoft och ler: Och jag, som röken deraf drar,
Af ibel stoft mitt ursprung har.

3. När jag med pipan för min lek, Så ser
jag, hon är hwit och blek. I döden jag od sådan
blir, Som jag min bleka pipa ser.